

Кесареви-ты Кесарю, и Божіи-ты
Богъ. И почѣдиша сѧ на него.

Въ вторникѣ на сѣ: недѣла.
отъ Марка зач. 55.

Въ онова врѣмѧ, додоха при Исуса Гаддѣкен, които казѣватъ че нѣма възкресеніе; и попытаха го, и казѣваха: Учителю, Моисей написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ мѡ, и остави жена, а чада не остави, да земе братъ мѡ жена мѡ, и да възстави сѣмѧ на брата си. И тѣмъ имаше седемъ братіа; и първыи зѣ жена, и когато умрѣ не остави сѣмѧ. И зѣ ѣж вторый, и умрѣ, и нето той остави сѣмѧ; и третій такожде. И земаха ѣж и седмина-та, и не оставиха сѣмѧ; най подиръ отъ сичкы-ты умрѣ и жена-та. Въ възкресеніе-то прочее, когато възкрѣснѣхъ, на кого отъ тѣхъ ще вѣдетъ жена? защото и седмина-та ѣж имаха за жена. И отговори Исусъ и рече имъ: Не за това ли заблѣждаете, понеже не познавате писаніа-та, нито сила-та Божіа? Защото когато възкрѣснѣхъ отъ мъртвы-ты, нито сѧ женатъ нито за мѡжжъ отиватъ; но сѧ като ангелы-ты конто сѧ на небеса. А за мъртвы-ты че ще възкрѣснѣхъ, не сте ли прочели въ книга-та Моисеева за капина-та, какъ мѡ рече Богъ и каза: "Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исаковъ, и Богъ Іакововъ?" (Богъ) не е Богъ на мъртвы-ты, но Богъ на живы-ты: прочее вы заблѣждаете много.

Въ срѣда на сѣ: недѣла,
отъ Марка, зачало 56.

Въ онова врѣмѧ, пристѣпи при Исуса единъ отъ книжницы-ты, и като чѣ че сѧ прѣпираха съ него Гаддѣкен-ти и позна, че добрѣ имъ сѧ отговори, попыта го: Кога заповѣдь е отъ сичкы-ты най първа? А Исусъ мѡ отговори: Най първа отъ сичкы-ты заповѣды е: "Слѣшай, Израилю: Господь Богъ нашъ е единъ Господь: И да възлюбишь Господа Бога твоего съсѧ сичко-то си сѣрдце, и съсѧ сичка-та си дѡша, и съсѧ сичкый си умъ, и съсѧ сичка-та си сила." Таа е първа-та заповѣдь. И втора подобна ней: "Да възлюбишь ближнаго твоего както себе си." По голѣма отъ тѣзи дрѣга заповѣдь нѣма. И рече мѡ книжникъ-тъ: Добрѣ, учителю, право си казалъ, че единъ е Богъ, и нѣма дрѣга освѣнъ него. И да го любя нѣкой съсѧ все сѣрдце, и съсѧ сичкый си разумъ, и съсѧ сичка дѡша, и съсѧ сичка сила, и да любя ближнаго своего както себе си, [то] е повече отъ сичкы-ты всесъженіа и жъртвы. И като видѣ Исусъ че разумно отвѣща, рече мѡ: Не си далечъ отъ царство-то Божіе. И никой вече не смѣаше да го попыта (за нѣщо). И отговори Исусъ, когато подчаваше въ храма, и казѣваше: Какъ казѣватъ книжницы-ти че Христосъ е сынъ Давидовъ? Защото самъ той Давидъ рече чрѣзъ Дѡха Свѣтаго. "Рече Господь Господь моимъ: 'Сѣдни отъ десна-та ми страна, догдѣ положѣ врагове-ты

врагове-ты